

Nr 300.

Av herr **Anderson** i Storegården **m. fl.**, med förslag till lag om bemyndigande för Konungen att förordna om inblandning av smör i margarin.

Såsom åtgärder till förmån för vår smörhantering i det ytterligare försämrade läge, vari den animaliska produktionen sedan föregående riksdag försatts och som redan åsamkat våra jordbrukare avsevärda inkomstreduceringar eller förluster i tiomiljontal, ha i andra motioner föreslagits bl. a. tullförhöjningar å smör och margarin samt understöd åt lantmännens organisationsrörelse genom upptagande av en accis å fodermedel. Vi hysa den åsikten, att därmed skulle de naturligaste och minst komplicerade medlen till en lindring av krisen för vår smörhantering samt den inhemska produktionens hägnande ha anvisats. Ytterligare kan härtill läggas den revision av margarinlagstiftningen, som förebådats i trontalet och som kan vara ägnad att genom inskränkningar i reklam o. dyl. ställa de inhemska smörprodukterna i ett mindre utsatt konkurrensläge i förhållande till margarinet. Så länge exportmarknaderna i hittillsvarande utsträckning stå öppna, böra här föreslagna och andra närsläktade hjälpanstalter kunna tillförsäkra jordbruksbefolkningen icke föraktliga värden av förbättrade prisvillkor och nödig trygghet.

Vida svårare kan situationen utveckla sig, därest exportmarknaderna i större eller mindre omfattning begränsas och det därvid uppkomna produktionsöverskottet måste avsättas inom landet eller försäljas till förlustbringande priser i utlandet på någon ännu öppen marknad. Vi behöva för att bestyrka dessa farhågor endast hänvisa till strävandena i våra främsta utförselländer England och Tyskland att skydda och stimulera vederbörande imperiella eller nationella jordbruksintressen. Det protektionistiska nya engelska parlamentets beslut efter sommarens imperiekonferens i Ottawa kan komma att tillfoga Sveriges och övriga europeiska länders smörexport ett allvarligt avbräck. Den tyska agrarrörelsens framstötter för en förhöjd smörtull hava i dagarna föranlett rikspresidenten till utfärdandet av ett nöddekret, som orsakar nya svårigheter för vårt lands smörexport. Frankrikes tillfälliga kontingentering och Schweiz' prohibitiva tullpolitik äro andra utslag av den tendens till handelsavstängning, som krisen framkallat i Europa. Ett genomförande i England och Tyskland av importhinder eller restriktioner torde dessutom kunna antagas leda till skärpta skyddsåtgärder i de länder,

som på grund av överproduktionen kunna befara ett svårartat hot mot sin hemmamarknad. Härigenom skulle för den svenska smörexporten svårigheterna än mer tillväxa. Blotta möjligheten av en sådan för vårt lands vidkommande olycklig handelspolitisk utveckling liksom över huvud taget den fullständiga ovissheten och oberäkneligheten hos den närmaste framtidens ekonomiska och politiska händelser måste föranleda statsmakterna att redan nu överväga de åtgärder, som i ett uppståndet tvångs- och nödläge kunna finnas oundgängliga för att i tid förebygga eljest svårbotliga skador. Med vetskap om den överkänslighet för nya krisbördor, som man måste räkna med hos våra jordbrukare efter flera års ekonomiskt tryck, måste omsorgen om denna samhällsklass liksom hänsynen till kredit- och andra statsekonomiska intressen påkalla vad vi skulle vilja kalla en beredskapspolitik, som i möjligaste utsträckning aktger på handelspolitiska förändringar och sätter i regeringens hand förefintliga medel till lindrande av krisens skärpningar. En sådan beredskapspolitik kan i vårt land anses desto mera behövlig, som både den offentliga rätten och konstitutionell praxis hos oss icke känner den resoluta snabbhet, varmed andra länders regeringar kunnat i svåra situationer handla eller befullmäktigats att handla.

Vid ett eventuellt kringskärande av vår exportkvantitet smör med exempelvis hälften kan med utgångspunkt från de senast tillgängliga produktions- och exportsiffrorna den situationen tänkas uppstå, att en överskottskvantitet å cirka 10,000 ton måste avyttras inom landet. Det tryck, som denna mängd måste utöva på den inhemska prisnivån, måste givetvis bli avsevärt och med hänsyn till återverkningarna på mjölkpriset erhålla en verkligt allvarlig omfattning. Ju svårare de befarade handelsrestriktionerna bli eller ju mer den svenska smörproduktionen stegras, desto kraftigare måste trycket på prisnivån från det än mer ökade överskottet verka och desto allvarligare förluster måste tillfogas våra smör- och mjölkproducenter. I ett sådant nödläge måste frågan om tillfälliga statsingripanden aktualiseras, även om dessa från principiellt borgerliga synpunkter med hänsyn till näringslivets frihet eljest måste ingiva vissa betänkligheter. Ansträngningarna måste i sådant fall inriktas på att bereda smörhanteringen ett nödigt and- och rådum antingen i avbidan på gynnsammare konjunkturen, eventuellt en förr eller senare framtvingad handelspolitisk nedrustning, eller också för en mindre brådstörtad produktionsomläggning. Angeläget måste härvid vara att söka utfinna sådana åtgärder, som kunna både snabbt verka och lätt avvecklas vid förändring av konjunkturen.

Vid det nyss skisserade tänkbara trångmålet för det svenska smöret måste olika vägar sökas. Skärpta restriktioner mot margarintillverkningen, såsom exempelvis färgningsförbud, aktualiseras därvid och torde få tagas i övervägande i samband med behandlingen av den bebadade propositionen om margarinförordningens revidering. Åsidosättandet av relativt höga kraftfoderavgifter att överlämnas till jordbrukets merkantila organisationer för

att möjliggöra marknadens reglerande synes vara en annan framkomlig väg; i en särskild motion har förslag avgivits i sådan riktning. Ytterligare torde en tillfällig begränsning av margarinförframställningen kunna bli növändig.

Såsom i de av hrr Trygger m. fl. i första och hrr Lindman m. fl. i andra kammaren avgivna motionerna angående margarintull närmare framhållits, måste vid en avvägning av de intressen, som äro förknippade å ena sidan med smör- och mjölkproduktionen och å andra sidan med margarinfabrikationen, de förra framstå som de ojämförligt viktigaste. Från statsintressets synpunkt kan därför såsom en övergångsform en restriktiv margarinpolitik vara försvarlig. Mest drastiskt vore härvid att genomföra en produktionsreglering, d. v. s. en uttrycklig begränsning av margarintillverkningen till en viss kvantitet, utmätt med hänsyn till den i landet producerade i utlandet icke avsettningsbara smörproduktionen. En sådan vittomfattande åtgärd måste, oavsett alla självfallna principiella betänkligheter, grundas på förfoganderättslag, maximiprislag, måhända även ransoneringslag för att utesluta orättvisor vid fördelningen, kristidskontroll och annat, vilket allt även i ett krisläge måste verka motbjudande. Något mindre drastiskt vore en begränsning av oljeimporten eller råvarorna för oljetillverkningen samt i samband därmed införande av ett licenssystem för olika tillverkningar, vari oljan ingår som råvara. Ett sådant ingripande skulle i realiteten leda till samma olägenheter och besvärigheter. Gemensamt i båda fallen föreligger spörsmålet om den eventuella ersättning, som staten enligt allmänna rättsprinciper kan bliva skyldig utbetala till margarinfabrikerna.

Som en lättare framkomlig väg i ett dylikt tvångsläge förefaller den tanke på obligatorisk smörinblandning i margarin, som varit synlig i fackdiskussionen och som i viss form redan lagfästs i Norge i samband med den fullständiga revisionen av margarinelagstiftningen därstädes. Erfarenheterna från Norge äro dock för vårt lands vidkommande föga tillämpliga. Inblandningen genomfördes där på framställning av margarinfabrikerna och har således karaktären av ett frivilligt åtagande, närmast dikterat av önskemålet att uppnå den spärr mot utländsk konkurrens, som en inblandning i Norge av norskt smör uti den importerade varan i realiteten innebär. Vidare utgör den mängd norskt smör, som behöver inblandas för att allt i landet producerat smör skall vinna avsättning, en relativt ytterst ringa kvantitet — inblandningskvoten är f. n. fastställd till $2\frac{1}{2}$ procent —, och för den närmaste framtiden räknar man icke heller med någon nämnvärt ökad inblandningsprocent. Den lagstadgade inblandning, som sålunda genomförts i Norge, innesluter uppenbarligen en betydligt mindre kvantitet än som redan ingår i de smörblandningar, vilka de svenska margarinfabrikerna f. n. företaga till konkurrens med natursmöret. Bedömandet av de sannolika verkningarna av en inblandning, genomförd utan frivillig medverkan från margarinfabrikernas sida och avseende eventuellt flera gånger större procent, kan därför hämta föga vägledning från den norska nylagstiftningen.

Vi förbise icke de svårigheter, som kunna vara förenade med ett tvångs- genomförande av den kvantitativt mera betydande inblandning, som ett eventuellt förefintligt stort produktionsöverskott i landet kan föranleda. Statsmakternas ingripande måste i ett sådant fall bli i hög grad reglerande och invecklat samt ställa stora krav på förutseende för ernående av full effektivitet och klok avvägning för att icke skada legitima näringsintressen. Inblandningens fördyrande för mindre bemedlade av margarinet måste också mana till största varsamhet vid dess tillgripande. Icke heller får risken förbises, att en större inblandningsprocent kan tänkas komma att i längden verka till förfång för smörhanteringen själv därigenom att allmänheten kan vänja sig vid smörblandningar på det rena natursmörets bekostnad, vilket i sin tur i olägligaste fall kan medföra en successiv stegring av inblandningsprocenten för att över huvud möjliggöra den svenska smörproduktionens avsättning. Hänsynen till det vidsträckta statsingripandet i en inhemsk näringsgren, till fördyrandet av margarinpriset och till de risker för smörproduktionen själv, som på längre sikt kunna vara förbundna med en tvångsinblandning, gör det enligt vår mening nödvändigt att icke ifrågasätta ett dylikt radikalt ingripande annat än som en tillfällig övergångsform i ett sådant tvångsläge, då ingen annan hastigare verkande åtgärd står statsmakterna till buds.

För vår del föreslå vi därför, att riksdagen ger Kungl. Maj:t rätt att i händelse av överhängande avsättningssvårigheter för det svenska smöret genomföra en tvångsinblandning av smör i margarin. I realiteten skulle ett sådant riksdagsbeslut innebära en fullmaktslagstiftning. Riksdagen skulle med andra ord förtroendefullt lägga i Kungl. Maj:ts händer att bestämma, huruvida eller när sådana omständigheter inträffat, som påkalla detta skärpta statliga produktionsingripande. Enligt vår mening bör riksdagen även overlåta åt Kungl. Maj:t att i dylikt fall närmare fastställa de grunder och detaljbestämmelser, efter vilka en inblandning skall företagas. Med hänsyn till frågans komplicerade natur samt den i förväg obestämbara naturen av det krisläge, för vilket beredskapsåtgärden är tänkt, måste det erbjuda avgjorda svårigheter för riksdagen att på förhand mera detaljerat utstaka linjerna för ifrågavarande reglering. Vi vilja endast erinra om, att den norska förordningen om smörinblandning, vilken här bifogas såsom bidrag till problemets belysning, endast replierade på ett allmänt hållet inblandningsbemyndigande i loven om margarin och margarinost m. v. Med hänsyn till spörsmålets natur torde det måhända snarare kunna sägas, att det statliga organiserandet av en smörinblandning låter sig lättare och smidigare genomföra på administrativ väg utan en hinderlig och tidsödande riksdagsbehandling. Givetvis är det från vår allmänna grundsyn på näringslivet att föredraga, liksom det för visso skulle i hög grad underlätta frågans tekniska lösning, om ett effektivt inblandningsförfarande i ett befarat tvångsläge kunde genomföras på frivillighetens väg utan tvångsåtgärder mot margarinindustrien. Vi räkna

emellertid mindre med sannolikheten av en frivillig överenskommelse; i varje fall kan en riksdagsfullmakt verka som ett hot om tvångsingripande och därigenom befordra möjligheterna till en frivillig samverkan mellan margarin- och smörproducenterna under regeringens ledning. Med inblandningens karaktär av nödfallsutväg anse vi det sålunda obehövt, att riksdagen föreskriver andra direktiv för densammas utförande än allmänna normer. Enligt vår mening bör det därför vara tillräckligt, om riksdagen ger Kungl. Maj:t bemyndigande att under vissa omständigheter ålägga margarinindustrien skyldigheten att till den procent, Kungl. Maj:t för viss tid bestämmer, företaga inblandning av svenskt smör. Härvid utgå vi ifrån, att inblandningsföreskriften skall avse medeltal för varje fabrik och sålunda möjliggöra både större och mindre inblandningsprocenter samt därmed i största möjliga utsträckning medge tillhandahållande även av billiga margarinsorter. Vidare torde det vara erforderligt att bemyndiga Kungl. Maj:t att åsätta pris å det smör, som margarinindustrien erfordrar för inblandningens fullgörande; i annat fall skulle fara uppstå att margarinindustrien kunde oskäligt utnyttja mejerihanteringens trångmål. För vår del finna vi det härvid naturligt, att de av Kungl. Maj:t åsätta inköpsprisen å inblandningssmör fastställas så, att de kunna medverka till att förhindra ett förödande prisfall för smörproducenterna. Vidare bör uttryckligen fastslås, att inblandningsskyldigheten gäller även importerat margarin. Slutligen torde riksdagsbeslutet böra upptaga erforderliga straffbestämmelser.

Vi vilja endast korteligen anmärka, att inblandningsförfarandets genomförande skulle i hög grad underlättas, därest mejerihanteringen i landet dessförinnan uppnått en större kommersiell centralisation. Därigenom skulle både tillförseln av inblandningssmör liksom prissättningen lättare kunna organiseras och fastställas, samtidigt som smörproduktionen smidigare anpassas efter konjunkturerna.

Med hänsyn till det i annan motion framförda förslaget om upptagande av fodermedelsacciser att ställas till en central mejerioorganisations förfogande för prisreglerande åtgärder vilja vi framhålla, att förslaget därom icke behöver strida mot syftemålen med ett inblandningstväng. Tvärtom kunna båda förslagen i en viss tvångssituation komplettera och fullständiga varandra. En kraftfoderaccis, upptagen i prisbildningssyfte, avser att med utnyttjande av smörförsäljningens koncentration skapa bättre underlag för en export och därigenom den inhemska marknadens lättande. Likaledes torde en produktionsinskränkning, vilken vid hotande framtida svårigheter kan tänkas bli nödtvungen, kunna påskyndas genom upptagandet av en högre kraftfoderaccis. Fodermedelsavgifterna kunna därför fylla ett behov både för det svenska jordbrukets intressen på utlandsmarknaden i mån av dennas öppenhet och för produktionens anpassning, därest utlandsmarknaden kringskäres eller slutes. I den senare situationen torde dock en av tvångsläget dikterad produktionsbegränsning, för att undgå stora förluster å exempelvis kött, fordra

en jämförelsevis längre tidrymd. Under denna övergångstid borde enligt vår mening en smörinblandning i margarinet kunna utgöra det effektivaste och rationellaste medlet till avvärjande av befarade ödesdigra verkningar för jordbruket. Därtill kommer, att upptagandet av högre fodermedelsavgifter till förmån för prisreglerande marknadsuppköp förutsätter tillkomsten av en för denna uppgift rustad centralorganisation. Därest ansatserna att framskapa en dylik icke skulle leda till påräknad framgång, kan inblandningen icke blott bli en förstahandslösning utan också den enda tänkbara lösningen.

Från offentligrättslig synpunkt skulle det bemyndigande, vi sålunda föreslå, nära ansluta sig till den fullmaktslagstiftning, som tidigare praktiserats i vårt land. Särskilt under krigsåren praktiserades — såsom uti förfoganderättslagen, krigshandelslagen, maximiprislagen m. fl. — systemet med normlagar, d. v. s. uppställandet av allmänna lagprinciper, vilkas tillämpande överläts åt Kungl. Maj:t allt efter inträffade omständigheter. Världskrigets svenska fullmaktslagstiftning utgjorde sålunda en av konung och riksdag gemensamt biträdd lagstiftningsakt, varigenom man nödtorftigt uppehöll författningens kompetensprinciper och undgick den delegation av lagstiftningsmakten till Kungl. Maj:t, som grundlagen icke känner. Härutinnan skiljer sig den svenska kristidslagstiftningen från det fullmaktssystem, som tillämpats exempelvis i Schweiz, Tyskland, England, Amerika och andra stater både under och efter världskriget och som i stort inneburit en parlamentets tillfälliga blankofullmakt åt regeringsmakten. Systemet med normlagar eller lagar med diskretionär rätt för konungen är f. ö. icke begränsat till krigstiden, även om riksdagen härvid gått fram med största försiktighet. Sålunda innebära både rusdrycksförsäljningsförordningen och 1927 års invandringslag en begränsad delegation åt regeringsmakten inom de av lagen fastslagna gränserna. Ävenså lagstiftningen om inmalningstvång erbjuder vissa paralleller. Ett annat exempel på en fullmaktslag ehuru utanför lagstiftningsområdet är den regeringen de senare riksdagarna medgivna rätten att utan riksdagens hörande företaga tullförhöjningar. Genom att giva bemyndigande åt Kungl. Maj:t att genomföra ett smörinblandningstvång formen av en normlag eller ramlag, vilken regeringen under särskilda förutsättningar äger låta träda i kraft och vars utfyllnad samtidigt överlätes åt Kungl. Maj:t inom de av lagen givna befogenheterna, kommer således icke någon brytning att inträffa uti svensk konstitutionell praxis utan i stället en anknytning att ske till de smidigare och effektivare arbetsformer, som författningsslivet förut erfordrat i tider av svår nöd. Med den inskränkning av den föreslagna tvångsåtgärden att endast verkställas såsom en tillfällig nödfallsanordning i händelse av ett förvärrande av krisen vilja vi räkna med att regeringen, med dess rätt att i sista hand avgöra om och i så fall hur fullmaktslagen skall tillämpas, icke vill avvisa denna resurs till smörhanteringens och jordbrukets stödjande.

På grund av vad vi ovan anfört få vi sålunda hemställa,

att riksdagen ville för sin del besluta följande
Lag om bemyndigande för Konungen att förordna om in-
blandning av smör i margarin.

1 §.

Om det finnes erforderligt för att bereda avsättning för i Sverige framställt smör, äger Konungen för bestämd tid förordna, att i margarin, som hålles till salu inom riket, skall finnas inblandad viss mängd sådant smör.

2 §.

Priset å smör, som uppköpes för inblandning i margarin, bestämmes av Konungen.

3 §.

Närmare bestämmelser om tillämpning av denna lag meddelas av Konungen.

4 §.

Bryter någon mot föreskrift, som med stöd av denna lag meddelats av Konungen, straffes med dagsböter.

5 §.

Allmän åklagare äger tala å förseelse, varom i 4 § förmäles, och anhängiggöres åtal vid allmän domstol.

6 §.

Böter, som ådömas jämlikt denna lag, tillfalla Kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande förvandlas de enligt allmän strafflag.

§ 7.

Denna lag träder omedelbart i kraft och gäller till den 1 juli 1933.

Vi hemställa, att vederbörande utskott ville företaga de justeringar i avseende å lagtexten, som må finnas erforderderliga.

Stockholm den 22 januari 1932.

Carl Arr. Anderson.

Carl Larson
i Tönnersa.

E. Eurén.

Erik W. Ljung.

Nils V. Sandström.

Harry Weibull.

John Jönsson.

REGLER

för inköp och bruk av norsk smör til innblanding i margarin.
Fastsett av Landbruksdepartementet den 30. septbr. 1931.

1.

I medhold av margarinloven av 24. juni 1931 § 7 og kgl. resolusjon av 25. september 1931 bestemmes at det fra og med 1. november 1931 såvel av margarinfabrikanter som av margarinimportører skal tilsettes så meget smør eller smørfett pr. 100 kg. til den margarin, som fabrikeres eller omsettes her i landet som Landbruksdepartementet til enhver tid måtte bestemme. Bestemmelsene gjelder ikke for margarin som eksporteres.

Tilsetningen av smør eller smørfett til innført margarin skal skje her i landet, før varen omsettes og overensstemmende med de regler som gjelder for tilvirkning av margarin efter loven av 24. juni 1931.

Enhver som akter å innføre margarin, skal anmelde dette til Landbruksdepartementet med opplysning om, hvor tilsetningen av smør eller smørfett skal skje.

2.

Tilsetningsmengden fastsettes av departementet med visse mellomrum, således at den mengde norsk smør som ikke på annen måte finner avsetning på hjemmemarkedet, såvidt mulig skal medgå til innblanding i margarin. Det forutsettes dog at det i perioder med stor produksjon lagres smør, således at innblandingen i normale år såvidt mulig ikke medfører import av smør i perioder med mindre produksjon.

3.

Tilsetningsmengden beregnes og fastsetts kvartalsvis på den måte at for hvert 100 kg. ferdig margarin skal vedkommende fabrikant eller importør godtgøre å ha innkjøpt den mengde norsk smør, som svarer til fabrikkasjonen eller importen av margarin i kvartalet.

Fabrikker og importører er pliktige til ved utløpet av hvert kvartal å innsende oppgaver til departementet såvel over produsert som innført og eksportert margarin og over innkjøpt og forbrukt norsk smør.

Den mengde norsk smør som fabrikker eller importører tilpliktes å innkjøpe pr. 100 kg. ferdiglavet margarin, fastsettes ved særskilt skrivelse fra departementet og skal meddeles minst 1 måned før bestemmelsen trer i kraft.

4.

Fabrikker og importører har rett til å rekvirere smør av den kvalitetsklasse, som de selv ønsker, og deres ønske i så henseende skal såvidt mulig imøtekommes. Det vil dog være ønskelig at det til de billigere margarinmerker også søkes anvendt av de billigere sorter smør.

Istedenfor smør kan det tillates anvendt den tilsvarende mengde fløte, som dog må være av de vanlig anvendte sorter på henholdsvis 17 og 18 pst. og ca. 30 pst. fett. Brukes fløte, utregnes tilsetningsmengden på grunnlag av fløtens fettprosent.

Om helmelk anvendes under margarinfabrikkasjonen, kan ikke det i denne værende smørfett medregnes som del av den påbudte smørtilsetning.

5.

Margarinfabrikker og importører rekvirerer det meierismør som trenges hos Norske Meieriers Eksportlag, Oslo, eller hos den dette henviser vedkommende til. I distriktene utenfor de 6 østlandsfylker (inntil Telemark) vil som regel Eksportlaget treffe overenskomst med distriktets melkesentral (hvor sådan är kommet i stand) om at smøret kan rekvireres gjennom denne.

Rekvisisjon av fløte foregår også gjennom Eksportlaget, såfremt dette ikke anderledes bestemmer.

Ønsker en fabrikk eller importør smør fra et bestemt meieri, skal dette såvidt mulig søkes imøtekommet.

Seter- eller gårdssmør kan, inntil departementet anderledes bestemmer, innkjøpes direkte; men skal dette kunne medregnes som tilsetning til margarin, må innkjøpet herav for hver måned rapporteres til Norske Meieriers Eksportlag bilagt med kvitteringer for at innkjøpene er gjort.

6.

Kløvermerket smør betales med den pris som efter smørnoteringen gjelder den dag smøret leveres. For simplere kvaliteter reduseres prisen i forhold til godheten. Leveres smøret fra Eksportlaget, beregnes fob. pris. Leveres eller sendes det fra meieri direkte til fabrikk, er prisen fritt levert kjøperens nærmeste jernbanestasjon eller dampskibsekspedisjon, når avstanden ikke er over 300 km.

Regning sendes og oppgjør skjer alltid gjennom Eksportlaget. Ved betaling innen 10 dage, tilstås $11\frac{1}{2}$ % kontant rabatt. Ellers skjer betalingen innen 30 dage uten rabatt. Prisen for levert fløte beregnes på samme grunnlag. For normal vare regnes 84 kg. smørfett å motsvare 100 kg. smør.

Betaling av frakt og avregningsmåten for fløte avtales med Eksportlaget eller vedkommende melkesentral.

7.

Smør fra meierier og foreninger skal alltid leveres i ny emballasje. Leveres smøret i 24 kg. standardkasser istedenfor i bøkedunker, reduseres prisen med 2 øre pr. kg.

8.

Smør og fløte mottatt for innblanding av margarin må ikke anvendes for salg eller fordeling blandt fabrikkens eller importørens arbeidere eller funksjonærer eller selges eller fordeles på annen måte. For overtredelse herav gjelder foruten de vanlige straffebestemmelser at innkjøpsprisen blir å forhøje til detaljpris.

9.

Norske Meieriers Eksportlag skal ved hver måneds utgang på særskilte herfor bestemte skjemaer innsende til Landbruksdepartementet opgaver over de mengder av smør og fløte, som i månedens løp er blitt levert de enkelte bedrifter for innblanding av margarin og over de mengder av gårds- og seter-smør, som er meldt innkjøpt av fabrikkene og importørene direkte.

Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.

